

Διὰ τὴν ἔχρησιν κῦρος ἢ ἐκλογή ἐνὸς ὄρκωτου, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία, εἰς περίστασιν δὲ ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου δὲν γράφονται εἰς τὸ ψηφιδόλεπτον τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 16.

Ὅταν διὰ παράβασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ὁρισμῶν συμβῇ διάλυσις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἢ τελειώσῃ ἡ σύνοδος χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὄρκωτων, τότε ὁ διοικητὴς θέλει προσθέσει κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν τὸν ἐλλείποντα ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτοῦ σημειωθέντων.

Ἄκροτελεύτιο ὄρισμοί.

Ἄρθρον 62.

Τὸ παρὸν καταστατικὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνεργεῖαν τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου 1837, καὶ λαμβάνον ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου, δημοσιεύεται διὰ τῆς βασιλικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτελεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄριθ. 78.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διασαφήσεως τοῦ §. 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐπίσημον διασαφήσιν τοῦ §. 22 τοῦ ἡμετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἐφεξῆς

1) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ ρηθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμὸς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀποδείξιν ἐπὶ τῇ θέσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὶν κάμῃ ἐναντίον αὐτῆς προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικούς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς ὁποίας δυνάμει τῆς θέσεως τῶν ἢ ἄλλων ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἰδιαιτέρων χρεῶν ἐπεμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν §. 1 δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καθυπερθετικὸν ὑπάλληλοι ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσι πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς ἀξιοχρεῶν, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς,

πρέπει μόνον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα ὡς ἰδιοκτησίαν, δύνανται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὅρον τοῦ χρέους, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, σημειώσεις ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸ δημόσιον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμ. εἰς τὴν ὁποίαν περιστασιν τότε δύνανται νὰ παραιτηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα παρουσίασις ἐγγυήσεως· ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς του δι' ἀποδεικτικῶν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματειῶν.

3) Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῶς ἐξαιρουμένου ἕκαστος ὅστις κάμνει προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποράτειας, εἰς τὸ ἡμέτερον γεν. ταμεῖον θέλει προκαταβάλλει ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὁποῖον θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς του διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προσφυγὴ του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκοράσιν.

4) Ἡ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὕτη θέλει συνίστασθαι εἰς δικοσίας δραχμάς, ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγκ. συνεδρίου ἐκφρασθῆν χρέος τοῦ ὑπολόγου δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 2000 δραχμάς· ἂν ὅμως ὑπερβαίῃ, τότε πρέπει δι' ἐκάστην περαιτέρω χιλιάδα δραχ. νὰ καταβάλλωνται ἀκόμη πενήντα δραχ. χωρὶς μολοντοῦτο ὁ ἀνώτατος ὅρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 500 δραχ.

5) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἢ ἐπαυξηθῇ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ εἴτε ἐν γένει ἢ καὶ μόνον ἐν μέρει, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιστρέφεται ὁλόκληρος εἰς τὸν ποιούμενον τὴν προσφυγὴν.

6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας χρήματα διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάστιχα καὶ τὴν καταλόγισιν εἰς τὰ δημόσια ταμεία κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρια.

7) Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ὑπόλογους τῶν δημοσίων καταστημάτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

8) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθεῖσιν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΕΙΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί σχηματισμού του ελεγκτικού συνεδρίου ως προς την κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εις δίκας περί διοικητικού λογιστικού.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκαιῶς τοὺς §§. 17 καὶ 28 τοῦ διατάγματος τῶν 9 Ὀκτωβρίου (27 Σεπτεμβρίου) 1833 περί σχηματισμοῦ τοῦ ελεγκτικοῦ συνεδρίου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας, περί διοικητικοῦ λογαριασμοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ὁ λογιστὴς ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῆ εἰς τὸ κοινοποιθῆν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν §. 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος, πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῆ καὶ δικαιολογηθῆ, καὶ δὲν ἐπιφέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, ἢ ὅταν δι' ἰδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθῆσῃ νὰ λάβῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλοῦν εἰς αὐτὸν χρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 18) θέλει τῷ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσίαν, ἢ ὅποια ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10—40 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λογιστάς, οἵτινες εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους, θέλει εἶσθαι ἀπὸ ἐξ ἑβδομάδας ἕως 3 μῆνας.

Ἄρθρον 2.

Ἄν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀποχώσα ἀπάντησις, συνωδευμένη μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις, ἢ δὲ παράδοσις, τόσον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστὴν κατὰ περασθέντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασίν του, φυλαττομένων τῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον διάταγμα, μάλιστα εἰς τὸν § 40 δοθέντων ἰρισμῶν. Ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὡς καὶ ἡ τακτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἂν δὲν ἀναιρεθῆ πάλιν, δηλαδὴ κατὰ συνείπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἐναντίον τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ λογιστὴς, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἢ ὅποια ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς πρέπει ἐντὸς τῆς σημειωθείσης προθεσμίας, ἢ εἰς αὐτὸ τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῆ, ἢ νὰ παραδοθῆ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῆ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης πρὸς τὸ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορὰς πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἔγγραφοι ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἀπαίτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίασις τῶν δι' αὐτοῦ ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, ἦτον ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ᾖναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἤδη ἀποχωρήσας γενωμένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυναγμένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ 1836.)

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀποφασίζει περὶ τῆς γενωμένης ἀνακοπῆς ἢ διαδικασίᾳ ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ § 40 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὕρῃ αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενωμένης ἀπάντησεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναφθεισῶν εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιορισμένον τρόπον· ἂν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστὴς δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν § 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμούς τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον διατάχῃ κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν §§ 17 καὶ 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος νὰ προσδιορίξῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βαρείαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀργοπορῆ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον διὰ τούτου λαμβάνει ἰσχύον προσωρινῷ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ προσωρινὸν μας διάταγμα τῶν 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὸ ἀφορῶν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δασοληψίας τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρον 1.

Τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἶσθαι εἰς τὸ ἐξῆς:

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι 1000 δραχ.	25 λεπ.
Ἀπὸ 1001 ἕως 2000	50 λεπ.
Ἀπὸ 2001 ἕως 4000	1 δραχ.
Ἀπὸ 4001 ἕως 8000	2 —
Ἀπὸ 8001 ἕως 12000	3 —
Ἀπὸ 12001 ἕως 20000	5 —
Ἀπὸ 20001 καὶ περιπλέον	10 —

Ἄρθρον 2.

Ὅταν μία καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῆ εἰς περισσό-